

SEKTORI BLAGOSTANJA I ORGANIZACIJA JAVNIH SLUZBI

SOCIJALNA POLITIKA

RASPODJELA BLAGOSTANJA

Država ima centralno mjesto u raspodjeli blagostanja ali nije jedini pružalac usluga.

Ričard Titmus:

SOCIJALNO BLAGOSTANJE;

FISKALNO BLAGOSTANJE;

OKUPACIONO BLAGOSTANJE;

Distribucija socijalnih usluga posrednoštvom mehanizama izvan same države.

ČETIRI SEKTORA

JAVNI SEKTOR

FINANSIRA DRŽAVA. Dominira u socijalnim politikama velikog broja evropskih država.

Vlada, lokalne samouprave i kvaziautonomne nevladine organizacije –“kvangosi“.

Državne usluge – način vođenja državnih politika.

Pozitivni argumenti: minimalni univerzalni standardi, elementi kontrole stručnih službi, realizacija društveno važnih ciljeva, itd.

Kritike: paternalizam, neefikasnost, spora reakcija, nefleksibilnost, itd.

Hud: sigma, teta, lambda vrijednosti.

PRIVATNI SEKTOR

Načela ekonomskog „tržišta“.

Identifikovanje privatnog sektora sa tržištem je pod rizikom generalizacije.

Načini obezbjeđivanja blagostanja:

Okupaciono blagostanja;

Delegiranje aktivnosti u sferi blagostanja;

Angažovanost u kreiranju politika;

Korporativna socijalna odgovornost.

Dobrovoljni sektor

„Treći sektor“ – visok stepen raznovrsnosti.

Veliki broj aktivnost je profesionalan i odobren od javnih organa.

Do izvjesnog stepene uloga dobrovoljnog sektora je dopuna zakonskih usluga.

Dobrovoljne aktivnosti. Različitet vrste volontiranja: direktno pružanja usluga, vođenje dobrotvornih ogranzicija, participativne grupe ili grupe za samopomoć, fundraising; javne usluge (često neplaćene); grupe za pritisak.

Neformalni sektor

Zajednica, prijatelji, susjedi, srodnici.

Deinstitucionalizacija – izlazak ljudi iz totalnih institucija, fokus na usluge u zajednici.

Trendovi i periodi različiti. Nekad se bilježi veće oslanjanje na usluge javnih službi, nekad su korisnici više fokusirani na neformalne mreže.

Primjer: osobe sa intelektualnim teškoćama.

Ne postoje garancije da će neformalna podrška pružiti najbolju moguću uslugu.

Pluralizam blagostanja

ARGUMENTI:

1. Diverzitet;
2. Društvo blagostanja;
3. Uvažavanje realnosti;

Potencijalni nedostaci:

1. Sveobuhvatnost;
2. Pravičnost i socijalna pravda.

UPRAVLJANJE: Partnerstvo i organizacije

Hud. Tri osnova pristupa koordinaciji.

1. Kooperativne strategije;
2. Podsticajne strategije;
3. Autoritativne strategije.

Partnerstva jačaju kapacitete partnera kroz:

Sinergiju;

Transformaciju;

Uvećanje budžeta.

Ugovori o javnim uslugama

Alternativni pristup koordinaciji usluga – oponašanje privatnog sektora.

Obično ne postoji jedna organizacija koja pruža usluge već nekoliko njih.

Konkurencija na tržištu.

Politiku kreiraju i odluke donose rukovodioci.

Implementacija politika je zasnovana na ugovoru nekog ko ih kreirana i onoga ko je sprovodi (zastupnik)

Ugovori

Konor i Flin:

Ugovori o uslugama;

Ugovori o partnerstvima;

Sporazumi o uslugama;

Neformalni sporazumi.

Širok opseg različitih pristupa uslugama.

PRIMJER ZDRAVSTVA: grupi ugovori, trošak po slučaju, kombinacija troška i obima posla.

KVAZITRŽIŠTA

Nova desnica. Privatni sektor je efikasniji od države.

„Organizifikacija“.

Obezbeđivanje blagostanja fragmentiranog u nekoliko službi.

Kvazitržišta nisu bukvalno isto što i tržišta.

Razlike između socijalnih službi i privatnih preduzeća.

Izlazak sa tržišta ne predstavlja opciju za javni sektor.

JAVNE SLUŽBE

Tri karakteristike rada.

1. Služe interesima javnih politika;
2. Redistributivnog su karaktera;
3. Uopšteno posluju kao trustovi.

Profesionalna odgovornost;

Administrativna odgovornost;

Zakonska odgovornost;

Demokratska odgovornost.

BIROKRATIJA U SOCIJALNOJ SFERI

Idealni model birokratije. Maks Veber.

Pet osnovnih stratumata: (Dejvid Bilis)

Obuhvatno pokrivanje oblasti;

Obuhvatno obezbjeđivanje usluga;

Sistematsko pružanje usluga;

Situacioni rad sa problemima;

Rad sa problemima kao zahtjevima.

Organizacione uloge

Birokrate.

Profesionalci.

Menadžeri. Hijerahijska organizacija.

Generički rad, kriterijumi učinka, podsticaji i sankcije, „liderstvo“.

Problemi prirode posle i liderstva.

Profesije i poluprofesije.

SISTEMI AUTORITETA

	Birokrate	Profesionalci	Menadžeri
Uloga	Funkcionalno diferencirani administrativni zadaci	Specijelizovane kompetencije	Liderstvo
Motivacija	Javna služba	Profesionalna posvećenost	Podsticaji
Odgovornost	Prema nadređenima	Profesionalni standardi	Kriterijumi učinka
Odlučivanje	Na osnovu pravila	Diskreciona ovlašćenja	Kvaziautonomno

KOORDINACIJA SISTEMA BLAGOSTANJA

Razlike između različitih službi su fundamentalnog karaktera.

Četiri osnovne razlike:

Funkcionalne;

Profesionalne;

Bazirane na klijentima;

Bazirane na oblastima.